

Выходитъ во Львовъ що Середы
и Суботы (кромъ рускихъ сиять) о
4-58 годинѣ по полуночи.

Редакція и администрація обда
Ч. 15 пляцъ Маріїцкій.

Експедиція для міжнароднихъ пред
платниковъ урдженія въ друкарні
Т. Шевченка (улица Криви Ч. 2 на
Ільї поверсі).

Всі листи, посилки и реклами
надлежить пересилати підъ адресою:
редакція и администрація „Дѣло“
Ч. 15 пляцъ Маріїцкій.

Зъ причини святы Рождества Хри одала въ тойъ взглядъ ческа „Politik“
стова вийде слѣдуюче Ч-ло „Дѣло“ і з. „Unsere Situation in Wien“, по
допара въ Середу 31 грудня 1880
(12 січня 1881) о звичайному часѣ

ЗАПРОСНИИ ДО ПРЕДПЛАТИ

на рокъ 1881.

Съ наступающимъ новымъ рокомъ пр
иско о якъ найскорше надсыданіе пред
платы на слѣдуючу рокъ 1881, юн
можли вмъ вчасно означити накладъ у
ладити точну висылку.

Предплата на „Дѣло“ стоять:
въ цѣлой Австрії: За границею
на цѣлый рокъ 8 зр. на цѣлый рокъ 7 зр.
на півъ року 4 зр. на півъ року 3 зр.
изъ четверти року 2 зр. изъ четверти року 1 зр.

Предплата принимается отъ ко
жного часу.

Съ новымъ рокомъ буде висохи Би
бліотека найзнатомішихъ повѣстей по 2
печат. аркушії кожного 15-го і пайдного
дня кожного місяця. Предплата на „Библіо
теку найзнатоміихъ повѣстей“ четверти
рочно 1 зр. 25 кр., піврочно 2 зр. 50 кр.,
пайдорно 5 зр. а. п. Для предплатниковъ
„Дѣла“ і „Зоря“ обнажається проплата на
Библіотеку на 1 зр. четверть, 2р. пайдор,
4 зр. пайдор. Ви. Читателъ „Дѣла“ зможуть
за четвертьрочною доплатою лиши 1 зр. найже
що таїдя получати аркушъ дублемъ зализа
чихъ повѣстей.

Щоби означити склько накладу
„Библіотеки повѣстей“, просимо овчасне
замовленіе сїде передъ новимъ ру
скимъ рокомъ. Також просимо о
якъ найскорше вирбнаньстъ зале
гостій.

Темній хмары.

Політичний круговъ внутрішньої
австрійської політики сїємъ не пред
ставляється такъ яснимъ погоднимъ, якъ
бы сего можна було сказати по боль
шій повторюваності по
літическій „помирена всій народовъ“. По
літическе положеніе застъ розяснюва
тися, затмінюючися і тѣ сказанія, якъ и
коли оно розяснить. Замѣтну статю

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ стоять:
на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на півъ року . . . 4 зр.
изъ четверти року . . . 2 зр.

Предплата належить пересилати
франко (найлучше постоловъ перев
казомъ) до Адміністрації час. „Дѣло“.

Оголошенія приймаються по цѣлі
6 кр. а. бѣдъ однок отрочки печатної.

Рекламація неопечатана вольна
бѣдъ порта.

Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застереженіе.

Поодиноке число стоять 10 кр. а. б.

треба замѣтити, що таї большість єсть
властиво дуже илюзорична. Вправда въ
парламентѣ мають автономисти боль
шість, однакож таї большість зложена
зъ такъ ржновородныхъ елементовъ и об
нимаетъ ржновородній интересы, що
черезъ тое сама спольна акція маже
стас неможливо, а бодай дуже въ дуже
трудно. Єсли бы пр. гр. Таффону заду
жалось уступити и зробити якосте ми
ністерству правиць, то правиця не була
бы въ силѣ утворити зъ свого лока пар
ламентарного міністерства. Тогда вий
шли бы на верхъ ржници поглядовъ и
интересовъ, що тепер скрываються въ
лонѣ поодинокихъ клубівъ правиць, и
автономична большість була бы совсемъ
обезсилено. Єсть се власне характери
стично для теперішнього положенія полі
тического, що правительство починає въ
рукахъ міністерства, котрому опозиція
заявляє своє рѣшуче недовіріє, а боль
шість не ухвалиє ему „свого довѣрія“.
Се показує, що міністерство справдъ
остається понадъ партіями.

Требажь знати, що гр. Таффе для того
занимає таке становище по наць партії
міністерства, понеже бѣдъ вправда сотворивъ туjo
большість (автономистичну), але не она
єго. Іменно що до „ческого клубу“, то
бѣдъ перенімавъ компромись въ ческій
курії великихъ посвятостей на користь
10 пос. мандатовъ консервативнихъ и
тутъ єсть слаба сторона „ческого клубу“. „Ческий клубъ“ всіго менше
може стремити до розвязання
рады держави и до новихъ
виборівъ, бо при новихъ виборахъ
бѣдъ напевно утративъ коли-какъ мандатовъ,
а такъ само и інші клубы автономи
стичні не вийшли цѣло въ теперішній
числѣ при новихъ виборахъ. Такъ
отже завдячу „ческий клубъ“ своє чи
слове побольшіє гр. Гаффону. Чехи
зъ своєї сторони ставлять за тое свої
жаданія народні, бѣдъ имъ то обѣцано,
що если они покинутъ дотеперішній по
літику пасивної опозиції, то осагнутъ
свої права въ радѣ держави черезъ

зручніе використаніе обстоятельствъ. Якъ
же относится теперь правительство до
тыхъ жаданій? Передовсіє не почувався
опо до великої щедрості супротивъ
Чехівъ вже збъ взгляду политичної
тактики, котра наказує якъ пайдові у
державу собі партію въ залежності. По друге союзъ Нѣмецькій съ
Австрією опановує такожъ і нашу вну
трішніу політику и не позволяє дуже
розъяржувати Нѣмецькій, а такимъ розъ
яренемъ суть власні уступки на користь
Чехівъ. До того всіго прилучається єще
и сама большість автономистична, котра
такожъ назначає узкі границь ческимъ
жаданіямъ. Бо жъ придвигнися, щъ чого
складається таї партія. Ото передовсіє
насмо моравськихъ послівъ большої по
святости, котрі все готові пересуватись
то на право то на лево постія потреби
правительства. Тыхъ 7—8 посібівъ
вправда все йде за гр. Таффе, але для
ческихъ интересовъ мають она дуже мало
симпатій. За тое голосують съ нами
Русини, сколько разовъ роходиться о
рѣвноуправленьї, але они мають лише
три голоси. Впрочемъ не можна на нихъ
єсть цѣлої певності числити, бо Чехи
такожъ зможуть имъ отплатити рѣвнимъ
услугами. А пайдовнайша часть большісті
складається зъ клубу Гогенварта и
зъ польского клубу. Клубъ Гогенварта
мимо ржновородності своихъ елементовъ
широ попирає жаданія Чехівъ. Словенці
и Дальматинці роблять се зъ симпатії
и задія спбільності интересовъ, а нѣ
мецкій консерватисти, чи такъ званий клу
биками такожъ широ попирають ческі
жаданія тымъ бльше, що папска полі
тика, після того якъ Французы и Нѣмець
и въ загалѣ всі народності ста
нули противъ нацизму, починає подози
гати аспирації и жаданія пайдовихъ на
родовъ. Мимо того и таї прихильність
нѣмецькихъ консерватистовъ не єсть на
все певною и обезпеченою, бо централ
исти почали тепер вести въ нѣмецькихъ
краяхъ агитацію межі людності задія
грутового податку, що такожъ може по

щи, и проте називано хлопа „хамомъ“
(хамомъ иль Московскій державѣ), щоби
такъ оказать походженіе хлопа бѣдъ Хама
и бѣдъ расы або поколѣння Хама, проклято
Богомъ вже передъ потопомъ свѧтї.

Королівъ польскимъ прислугувало
право, зробити хлопа съ другими ста
нами. Для того судьба хлопівъ на до
братья коронныхъ завѣтії була лучшо
бѣдъ судьбы хлопівъ, осівшихъ на добрахъ
приватнихъ. А що такъ було, се оказа
єши найлучше въ того, що гдекотрихъ
королівъ посуджувано о таємній змови
съ хлопами. Такъ Казимиръ В. має
„кметамъ“ вказати на кресиво и кре
мінь, иль и Володиславъ IV козакамъ
на шаблѣ, котрі они носяли при своїхъ
боцѣ, — икона едине средство оборони про
тивъ насилія вельможъ. Проте зъ поглядомъ
шляхти злилися оба понятія о лучшій
судьбѣ хлопа и дѣдичності трону такъ, що
утверджену владію монарха и его трону
а щадливу судьбу хлопа уважано за
одно и то само. Тому то кричать Рже
вускій, головний сторонникъ Тарговиц
кої конфедерації, коли сказа въ року
1788 намѣрінн запровадити дѣдичності
трону въ Польщі, съвізочніи изъ той
способъ: „Дѣдичній королѣ будуть під
бурювати нашихъ подданихъ, а коли
шляхточнії стани побудить они за помочию
стану хлопівського, то на шлю обохъ тихъ

стануть заложать непостережено и хитро
імро неполѣ, котре шляхтич ажъ тогды
замѣтить, коли его власній підданій
начин пошвати и волочити передъ суды
(королевскій).“

Пытаємо отже, чи въ Польщі не
було неволі (крепацтва, Leibeigenschaft,
przytwardzenia do gleby)? и чи такій
„притвердженій до землї“ хлопъ не бувъ
поставлений на гнетъ, самопомлю, за
екзу и наслаку свого дѣдича?

Таї суспільна квестія о столько до
тальній Русі, о сколько черезъ переходъ
своїхъ шляхти на латинство спрощанії
Русь полагала лише на хлопетії и кро
мѣ духовенства не мала жаднихъ ини
шихъ своихъ речниківъ. Козаки и козач
чини, ижъ котрихъ народні и суспільни
начала Русі стремѣли осущестити, були що посередніго межи хлопетію
и шляхотію. Не були они шляхти
чи, бо иль хлопівъ родилися, але не
були и хлопами, бо носили зброю, котрої
не було свободно носити хлопецькому ста
нови, и занималися воїнськими дѣлами,
зарблю иль и польська шляхта. Для того
Польща, не вважаючи вже на народні
начала, а вважаючи лише єсть суспільної
точки поглядомъ, не могла знести такого
мѣшканого або двоєстого свободства въ су
спільноті. Въ польськихъ домовихъ Поль
щі съ Кошачиною начала релігійній

народній и суспільний мѣшканець єсть собою.
Русь не могла точно відѣлити свою
народніхъ пытань бѣдъ пытань суспіль
ніхъ; Польща сама мѣшала тѣ пытанія
съ собою свою внутрішнюю політикою
ваглядомъ Русинівъ. Проте таї самі арг
ументи, вмѣтъ въ світі суспільності,
промовляють за єї народними квестіями.

На віторога припали єї користь
рускій народності закони Марії Терезії
и єї великого сина, цѣсара Йосифа II,
втісненії до стану хлопівъ, котрій здѣ
стали застосованій такожъ до Галичини
небаномъ по єї прилученю до Австрії.
Черезъ внесеніе крепацтва чи т. а. рѣгу
twierdzenia do gleby (Leibeigenschaft), че
резъ признаніе и убесненіе єму власні
сті землї, черезъ улекшеніе тигарбъ
панинщини, черезъ рѣвній розмѣръ по
датківъ, и черезъ релігійну толеранцію
отримати стањъ хлопецькій, а єсть нимъ и
Галицька Русь заново подставу до прави
політичної експансії, єсть котрою теорія
новочасної монархії тісно панує.

До Йосифа II була стањъ хлопецькій
въ всіхъ краяхъ Австрії, отже и єї ново
прилученої до неї Галичинѣ, лише певно
ю класю людності, а єсть пасідѣство
реформъ Йосифа II стави бѣдъ десерв
стањомъ єї паномъ того слова значе
нію, єсть публичними правами и о
бовізками. Хотій проте реформи Йо
сифа II були

(Отповѣдь польскихъ днівниць одного з
просниківъ бувшихъ Носінськимъ обголос.)

(відъ)

Въ чотири га по заключено унії
Лубельської (156)— той славленої унії
рівності суподілі и народної, консти
туцію въ року 73, — збетавъ цѣлій
стайлъ хлопецькій відъ підъ публич
ного права и даний підъ підкладну
звѣдичнії (Volum. leg. II. 842.) Отъ
тогдь мѣсто данихъ установить и правъ
дак стању хлопецького наступили звичай,
котрі дѣдичніїми своїмъ самоволі въ
свою користь звичай. Оттакъ хлопъ не
єши вже въ загальню звичаю звѣдичнії
державы и людъ бѣдъ не лише, що бувъ
привезаний землї, але ставши такожъ
маже неподілнимъ. Щоби могъ тоді
хлопъ єсти рембенею, мусить свої
му завіса упітиси 10 гривнами. Хло
пъ ота. Польща не було феодальню
герархії, о предевъ таї все дійло въ
Польщі бѣдъ не підъ покриваломъ
Романії братурствомъ!

Слъ „хлопъ“ було вже за мало,
що єши ту погороду, потроюю стану

шкодити числу бѣльости и перетягнути
около 11 голосовъъ зъ правицъ на лѣви-
цу, осибливко коли збѣльшится тероризмъ
централисътова. Найважѣйше становище
середъ бѣльости занимаетъ польскій клубъ.
Его становище есть доминуюче. Причины
сего становища почивають передовсѧмъ
въ заграничной политикѣ, въ па-
пруженыхъ отношеніяхъ межи
Австрію и Россію. Польскій
клубъ не такожь жѣродайный видѣвъ
въ министерства. Земляковскій — бѣль
10 лѣтъ министръ — знае точно всѣхъ
урядниковъ въ всѣхъ министерствахъ; Дунаскскій не только найважѣйшу
теку финансіе, але есть такожь бесѣ-
дникомъ министерства и яко такій при-
носить великиѣ услуги для цѣлого мини-
стерства. Поляки суть вправде Славянами,
але ихъ становище дуже рѣжнится отъ
становища Чехобъ и другихъ Славянъ.
Они же мають въ Галичинѣ ура-
ды и школы въ своихъ рукахъ и
шукаютъ теперь дальнеѣ своихъ интересовъ
на полі материальномъ и финансово-
мъ, где власне Чехи колись мусягъ
оказати имъ: „доси и не дальне!“
Зновожеъ при каждомъ жаданю Чехобъ
о рѣвиоуправленье разложаютъ Поляки
таке пытанье: „чи не могутъ зав-
тра або позавтра Русия вы-
ступити съ такими же жада-
ни?“, а звѣстно сорочка близина кожуха!
Кромѣ того Поляки дуже чувствительны
и вспахи напады и выступы противъ ми-
нистерства, бо се министерство есть
надто костю бѣльихъ кости. А дадайте
до сего, що Поляки не такто тажко мо-
жутъ перейти до централисътва и разомъ
съ лѣвицею быти противъ правицъ.

Отсѣ есть тая большъсть! — кончить Politik и завзывае Чеховъ до увѣренности не дающи выглядовъ на скору и лучшу будучиѣсть. Тая статя кидае даже много свѣтла на нашъ захмареный горизонть политичный. Она напоминае насъ посереди шукати силы и пасть самихъ въ власною працею приготовлать лучшу будучиѣсть нашу.

Праця на виѣ.

Заміщаючи понинше доцись тъ надѣ-
Смиржа мусимо аззначити наше станови-
ще тъ той спрагѣ. Внутрїшну организа-
цію указываемо найголовнѣйшою задачею
Русиной тъ ихъ теперѣшнѣмъ положе-
нно. Розбудити загаль народа до поширен-
ня вѣdomості своєї народності, єи правъ и
интересоіть, загоити всѣ рани задани на-
шому народному організаціони партійною
борбою, зобрести з до житої дѣятельності
сполучити всѣ наші силы, — се пыдаєт
насъ найпершою и найголовнѣйшою спра-
вою. Сені задачѣ не починий мы ни из-
хвилью спускати тъ очій, бѣзъ чені не мо-
жна намъ оторнатись никакими надобими

са II были больше фискальной натуры, хотяй его цѣлю и стремленьемъ было побольшити и замѣнити власть державы изъ рукъ монархіи, хотяй его система была системою бюрократичною абсолютной монархіи, — хотяй тѣ реформы не принесли съ собою широту Русинъ политичной свободы и автономіи: то предѣлъ были они влasse для хлопекъ Руси дуже практическіи и малы для неи велику досяглести. Загальнѣ измѣненіе того самого права для всѣхъ становить и отданеніе правительстvennoї власти отъ власти церковной и станової (шляхтої) — то была первая ворота свободы для Галицкой Руси, которая изъ наследственаго вѣту рѣжныхъ непрѣзимыхъ обстоятельствъ и интересовъ, такж. много страдала вѣдь гнетомъ державної религіи и польско-литовскаго насилия изъ польской рѣчино-политіей.

на чью нибудь постороннюю си ~~ру~~^ю помочь, которая настолько разногласия поднимала. Всего меньше можно память над ~~имеющими~~^{имеющимися} нацией успехами из широкомъ поле налеконной политики въ рядѣ державной, где притерпѣніемъ стати наимѣть далеко сильнѣйший народы не могутъ добиться своихъ справедливыхъ задачъ. Памятночище первымъ условиемъ всякого успеха народной борбы есть плачевы сила самаго народа, память съдуе передолечимъ повернуты нашу ирацию на внутрь: изъ лоне самого народа.

Тымъ однакожъ не выключается еще гадка поднесена вп. доносителемъ: на-
шои дѣятельности, нашои працѣ и въ ф. Межи працею на внутрь а працею на
внѣ нема и не може бути суперечности
абсолютнои, божкы и найинтенсивнейши
працѣ изъ самомъ народѣ не выключает
еще дѣятельности на вѣф. Можетъ толькож
проходитися о способѣ сен працѣ и о част
ен почину. Сама гадка, шукати для на-
шихъ народныхъ интересовъ союзникій
такожи, и подальше, середъ другихъ на-
родовъ, есть безперечно совѣтъ справе-
дливою. Пригадаймо лише, що наїйтися
ть соймѣ при найкористнѣйшомъ для
насъ переведеню выборбѣ руска народу
идеть не має на столько заступникій
щобы утворити бѣльшості. Если жъ мимо
такого складу можемо надѣятися на яку-
ненѣшнѣсть нашои народнои дѣятельно-
сти изъ теперѣшныхъ тѣлахъ репрезен-
тативныхъ, то толькож числячи зъ однов
стороны на справедливѣсть нашихъ жа-
данъ, а зъ другой стороны на тое, що се-
редъ заступникій другихъ народныхъ
elementовъ знайдеся бтногѣдне число лю-
дій, прихильныхъ допомогти нашимъ на-
роднымъ жаданіямъ до бѣльшости и пе-
реваги. Такъ отже вже самъ складъ те-
перѣшныхъ обстоятельствъ како намъ
откладатися за союзниками. А що инте-
ресъ есть завѣгды найлучшою и найпе-
нѣшнѣю подставою всякого союзництва,
то очевидно и наше союзництво съ дру-
гими повинно опиратися на спѣльности
интересовъ.

Розглянувшись близше въ теперішній борбѣ, ика ведеси передъ нашими очима икъ нашомъ краю, бачимо передъ собою соперництво двохъ елементовъ: элементу народного и элементу можновладнаго. Съ замѣромъ не уживаемо тутъ вычайныхъ терминовъ: демократичнаго и аристократичнаго, по той простой причинѣ, что икъ зъ одино стороны, тіи послѣдній термины нагадываютъ много пустыхъ фразъ пустого либерализму, а такъ зъ другой стороны, приложены до нашихъ отношеній, не отдалибы ихъ ипониѣ вѣрю. Такъ призываюъ по сторонѣ можновладнаго элементу противъ народного стоять у насъ икы, которыхъ сюда подгнитати подъ понятие аристократизму, а инойжъ аристократія не вся быть виключена и только икъ але арозумѣлому классомъ интересѣ заострию бор-

у между обеими сторонами. Кроме того размѣщаются по обоимъ сторонахъ элементы, котрый по своей сущности не суть ини строгого демократичнй, аини строгого аристократичнй. Такъ пр. мѣщанство становится споихъ борцами то по одной то по другой сторонѣ. До того еще пригнушася национальная борба изъ исходной Галичинѣ, которая зноѧла ишакше перемѣшуванія демократизму и аристократизму. А влasse изъ тѣй неясности группованія интересовъ и народныхъ элементовъ починаетъ до мысль одна изъ головныхъ причинъ браку союзникамъ нашей страны. Но стороны русской борьбы не только руска народность ико така за свои права, але народность изъ загаль, народность изъ новоиспѣчнъ разумѣнію сего слова, ико организовать поиний, всѣ интересы въ хзъ обнискажнй, группуючнй и вводичнй ихъ въ единомъ и общемъ. Такъ группированіе

темною и затемнивою. Затемниоет она и то не беъ замѣру имению яль стояны перховодачить Полякокъ. „Справа рука“ представлявся разъ то ико „справа лѣбѣдь и пасонисъ“, разъ ико справа „попѣкъ“, а зиогъ разъ яко интрига заграницна, бо на бтворотъ ико выдумка австрійска, правите лѣбѣдь, тымъ часомъ, коли она вѣсть ни однѣмъ, ни другимъ, ни третиымъ, а лише справою дѣйстю народно и то на столько народно, що бѣть ли и бѣды выскалибы не только один Руспин але и самъ польскій народъ.

Тыムъ часомъ элементъ можновлад-
ный, котрый въ захѣдній Галичинѣ спо-
циально поборюе руску народностъ, и
мас по свой сущности пакон цѣхї на-
роднои и тое само можновладство явле-
етъ захѣдній Галичинѣ противникомъ
хоче не польской народности, ико такоже
але польского народа. Тыムъ есть оно съ
мою супротивностю всякого народного
элементу. И такъ коли рускїй народъ въ
недавно отбутомъ вѣчу подносчи своихъ
жизненій справы мѣгъ, заразомъ безъ
всякого нарушени свояхъ интересовъ
озватися за правами всѣхъ народовъ
навѣтъ пригадати польскому народу
спѣльность интересовъ, то наше крае-
мозновладство ограничиває только на съ
бе и своимъ выключными интересамъ
штуркас ить Галичинѣ о Русинѣ, а и
вѣтъ и о польской народѣ, а и вѣдни
Чехи, Словенціи и т. д.

Такъ отже пригляднувшись той борьбѣ обохъ элементовъ въ нашомъ країне не тихко пересгѣдити си по чѣй сторонѣ стонть больша сума интересовъ остаточна побѣда. Толькожь, искъ сказанъ, сущнѣсть сен борбы не есть въ широкихъ кругахъ на столько разиснена, щобъ послѣ ясности идеи громадилися борцы однои и другои стороны. И въ той же ясности почивая головна причина дотерпѣшної нашей безасильности и недостаткѣ союзникія. Русины не много старались поясновати, особенно другимъ народамъ, за що они борются и икакихъ интереса заступаютъ. Коли велика част

тереса заступаютъ. Коли велика часть нашихъ селинъ зади темноты не мае еще повной съѣдомости своя народности и своихъ народныхъ интересовъ, то зюнь больша часть нашего мѣщанства обаламученапольскою журналистикою о справѣ руской (яко справѣ „жѣдѣль и пасовинѣ“, „попой“ дикой“, „шизматикой“ и руссофильствѣ) противъ русской справы изѣть недогадуючись, что тымъ стае противъ своихъ власныхъ интересовъ. Тожь самъ требабы сказать о значиій части польской

Проломъ сказати французской части польской публики, а именно о польскомъ народѣ, который совсѣмъ еще не мае той свободы мости и того погляду, икій вже есть у русского народа. Словомъ сказати, „справа руска“ потребует первое всѣхъ союзныхъ поясненія на вѣрь передъ широкимъ съѣзжаніемъ, а дочерна опбеси можна буде надѣятись на союзництво другихъ для неї. Пояснити же еи можна и пояснити треба не тѣлько на словахъ, але и на дѣлахъ. Народна праца Русиній не пошина оставатись тайною и то еще найти въ власномъ краю. Поки широка публика буде мати такой совсѣмъ перекрученій гадки о дѣлахъ Русиній, икій можна буде доси выгчитати изъ польскихъ и иѣмецкихъ часописяхъ, доти справа буде тѣжко найти икіхъ нибудь союзникій. Значный проломъ зробила ить тѣмъ заглядъ книжка Веч. о. Качалы: „Polityka Polaków względem Rusi“, а цѣлковите мовчанье польской прасы будо найлучшимъ доказомъ, икій наше краине можна задумати.

ство боится, чтобы наша правда не добралася въ широкий светъ. Але се чынь одиць, одибоенъкій, тымъ часомъ коли тутъ требабы безперестанно тагъ говорити, и то говорити не только про минувшость, але й про теперешній, о каждой важнѣйшей спраш.

жна основно и веесторонно, все и всегда, при каждой спрашнѣ, такъ щобы въ ить голосъ чути будо ту непобориму силу и справедливость русской справы. Разомъ съ тымъ идуть наші народній зборы, на избрь отбутого народного вѣча, которы поиний бути искъ наиболльше позитивно разъяснющи и обнимати въ кругъ своихъ народъ що разъ болльше спрашнъ, а до себе притягати що разъ болльше народа. Тогда безперечно найдутся союзники для нашей справы, такъ искъ она чиста и справедлива и не потребуя боитись сиѣла, ани замыкаться въ якой упринципованной чистѣ и неподвижности.

Якъ отже зъ однои стороны подѣ-
лимо саму основу гадку ш. донисова-
ни, такъ въ другои стороны не подѣ-
лимо его надѣй, икакъ теперь покладав
и вольскій народъ. Що спольніость ин-
тересовъ, между обома народами существуе,
о чмъ ничего спорити. Але нема еще
погътъ той спольности. Народъ польскій
осталъ токъ само въ великай темнотѣ и
подѣ не дуже то ѹ користными вѣльми-
ми, реба, думазмо, попереду много спов-
нити вступныхъ дѣлъ, приготовленъ,
щобъ чене почутъе спольности интересовать
приднѣную польскій народъ близше до-
руко, и щобы оттакъ оба могли споль-
ниши участъ въ оборонѣ народныхъ
равъ обоихъ народовъ. Назначенъе
вѣльмаду тъ разу ледни чи осигнулыбы
замѣрѣ цѣль безъ такого подготоўленія.
Тымъ окажъ не думаемо еще откидати
самои гчи поднесенои ш. донисователемъ
и радо бдаемо еи подѣ прилюдну диску-
сію. Мы хотѣли только указати, что и
тутъ три працѣ и заходы. *Paullatim
summa reduntur!*

ДОПИСЬ.

Зъ въ Свирже. (Где гладати
намъ союзникъ?) Зъ браку часу неможли-
вымъ було имъ подносити голось на
народнѣмъ язы и многій зъ родимцѣвъ,
обѣщючи соо на другомъ найближшомъ
абранию высвати свои гадки, уѣхали
домбнъ одушевленъ торжествомъ, якого
сѣѣдками були въ „Народнѣмъ Домѣ“.
Но и думаю, и до выявленя якои до-
брой гадки, отѣѣдие мѣстце можъ знай-
ти ить часописи нашихъ, особенно ить
русскомъ „Дѣлѣ“ котре черезъ крѣпкое
обороненіе спрашъя рода нашего славу и
честь у рускихъ рдецъ сообѣ заедужило,
и тому удаюся спрошеньемъ о ласкаве
помѣщеніе сѣїдующихъ членъ.

И помнить из небутного нами Монарху Иосифа II побудиа Русь нашу до нового житя, оспалобъ и тигота веунулась аль нашихъ очій а и диво дивомъ оглинувшись около собе, ику почули ить собѣ животну силу, що ю рука въ руку, рами о рами, охочо бемся до опущеного народного нашего дна и бодро занимаемся очиненьемъ, уважлениемъ и обсѣянньемъ здоровыемъ нашею нашей русской наивы. Много стоки възмъ на зашадѣ и неодно треба намъ въ дороги спирати, надѣя иль лучшу будучиесъ подвоков нашей силы и охоту, а мы не вѣжарты але въ удивленье нашимъ ворозъ еще икъ николи крѣвко въ сполузю и агодѣ ноги двигаемся. За перг задачу постановлено на зборѣ народомъ поднести просвѣту и добробытъ наихъ земляковъ средствами конституцію амъ даоволенными. До осигненія сего стѣнъ на перепонѣ много вражихъ факібъ, котрѣ намъ усунуты треба.

Однакожъ не все и не юда выстарчать нашій власній сили и то, щоби усунути тім перешкоды. Паз Русинамъ треба старатися, щоби нашій землі а такъ спраледливій жаданії вішли отголось и подмогу въ іхъ наширшихъ кругахъ, а именно такожъ у дрігихъ народівъ. Сего вимагає вже сама тактика політична, котра заиснігда оговарює західниками и ними стараємося помочи голому спрале, приекорити певедене

доперна за якісь довгій час війти въ
життє. Матеріальною подставою до такого
сознанніцтва съ другими есть спільність
интересовъ, котра искъ поєдинокъ сторон-
ництва, такъ въ воїнівокъ народы може
лучити изъ бóльшії групъ. Не буду говор-
ити о союзіть съ другими народами изъ
Австріи, бо се виходить поза обручъ
нашої домашнії политики и належить
властиво до нашихъ посадъ изъ радѣ
держави. Я беру лише нашъ край и
пытаясь, чи рускій народъ могъ бы дак-
переведеніи своихъ справедливыхъ заданій
найти себѣ іншихъ союзникій. Кромѣ
русского народа маємо тутъ краю еще два
головній елемента: польскій и юдівской.
Задачамъ будубы доказовать, что еле-
ментъ юдівской иже по своїй сущности,
по сююмъ способъ изробленіи чи взы-
скуваніи, по свой майже кастроїй запи-
рунніїстїи и свой тенденції не може
бути відьмъ сознанкомъ для Русинівъ.
А елементъ польскій? Селибы подъ еле-
ментомъ польскими розуміти лише той
елементъ розсіаний на нехідній Гали-
чинѣ въ верховодчій въ цѣлому краю,
то очевидно що єда и сліть тратити.

Элементъ польскій, разбросанный по нашей Руси, не можна настѣнъ наавати народомъ, бо онъ складеся изъ одной части въ загородныхъ гоночъ а при томъ спрятанныхъ иль отрицаню ролѣ польскихъ патристовъ, а въ другой части въ людей совсѣмъ далекихъ отъ ихъ-нибудь интересовъ народныхъ, не мающихъ ни гадки о добрѣ народа польского, але больше материальну вѣнь, познаннати значий користий становища и веркоюдити въ краю не иль интерес народа, але иль спонсировать патріоты. Безъ прошни пакиуются тіи фальшивій патріоты самій польскому народу и беручи пыклюто орудиши дѣлами ибѣи: толькимъ имени польского народа, не допускають сего народа до голосу. Але иромъ сего элементу есть же жь еще элементъ польскій, элементъ народный надѣя Вислою, иль заходней Галичинѣ, съ кетрымъ осен мало численіемъ самій Поляки, а ѿ менѣе Русины. Суть то польскій селянинъ и польскій маломѣщане. Ихъ сама така боли, въкъ наша, они такъ занедбани иль проспѣтѣ, такъ заденжены, блізкій, бѣзъ почутія своего народного житія, такъ упослужженіемъ своими ванами, икъ и мы!

нашими, и как и мы.
Народъ макурскій никакъ не высту-
паетъ, ираже противъ Руси! Чѣмъ
исторія сего не стврджає? Сть есть все,
такъ и теперь есть послѣдніхъ часахъ го-
динки есть нашимъ народомъ ли то иль
сеймъ чи изъ винихъ спрахъ! Чѣмъ
не есть то элементъ, сть которыемъ слѣдо-
вало бы чистится, и евентуальнъ и зу-
чить нашій силы?

Ото съ такимъ народомъ три бы
намъ винатись безъ факторбъ изъ ху и
изъ другой стороны, высказать якъ братъ-бра-
това и единъ другому нашъ болѣ, якъ
жаль, нашъ баканъ и издані, а спо-
льность многихъ интересовъ, може ить
поставити изъ единъ рядъ сильной с-
лики.

Зробіть стежку до нихъ, за-
просъмъ ихъ до спольної працѣ для до-
бра обогатъ народнаго. Виберѣмъ жѣтцо-
вѣду а на якимъ являтсѧ представители
одного и другого народа и обговорятъ
спольній споры, спольну працю и споль-
ну оборону интересы народовъ. Р

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Зборы селян.) Справа селянских зборовъ, вызвавшихъ однок стороны заключеніе селянскаго збору въ Линцу, все еще отошли на линейномъ порядку политическихъ разнѣй. Урядова Linzer-Zeitung а за нею Schuylardova Linzer Morgen-Post замѣстили одноозвучные статьи, въ которыхъ старались

оправдати заяву, що відмінною є вимірювання, які були зроблені відповідно до публічного збору, але вони не відповідають вимогам закону.

но наименование не могло обвнушно диктеть из тое, щоби агитаторы обходили духа закона, одиною изъявкою збориа "приватнъмъ" и выдачою вступныхъ картъ выключали правительственные органы отъ изъявы на збориа такъ видного политичнаго характеру и разводили агитацию, которая наслѣдствъ изъять не дадутся предвидѣти. Красное правительство не моглобы взять на себя отвѣтчиности за тое, еслибы изъ не-контрольованнаго збориа подбюроюто пристрасты, что моглобы довести до ексцесовъ, занепокоюючихъ супокой краю. Селянинъ изъять небезпечнымъ⁴, але надѣялъ, що и изъ тогъ становищу буде мѣсть отдать краснѣ лажну прислугоу⁵. Кромѣ Dzielnika roї, также и Gazeta Narod, подав номинацію Гродзкаго кр. маршалкомъ люсъ факть довѣреный. Слав монтилъ о той номинаціи, и изъять страшно жалится на утвержене пропизодиомъ иль именованію маршала. „Голосъ зъ краю“ изъ Gazetы Nar. жаде змѣи краснаго статуту, щоби маршалъ красный бувъ выбираный самимъ соймомъ люсъ президентъ рады державной и маршалки по пѣтой.

ЗАГРАНИЦЯ

Нѣмеччина. Рада звѣзкова приготовлѣ для парламенту уставу противъ панъства. Проектъ той вышонъ зъ министерства праведности и опирался на даты рядаъ относившихся до выпадковъ панъства въ всѣхъ державахъ звѣзковыхъ. Меншикъ Альзасіи и Льотарингіи допагались отъ правительства, чтобы введо назадъ въ людовыхъ школахъ французскій языкъ, але правительство отнѣло на подану петицію выдѣловъ разному, что не опустить разъ занятого становища. Въ наслѣдствѣ таковъ отновѣдь правительства начу велике незадоволеніе, отре найшю отгомонъ при торжествѣ устроенномъ изъ Франціи въ святый вечеръ св. Сиротъ зъ Альзасіи и Льотарингіи, изъ отрѣбъ бухи присутніи такожь французскіи министры. Тутъ не обойшлось и безъ горизонтъ бѣсѣдъ противъ Нѣмеччины. Проса пѣжецъ отнеслась до того торжества вороже яко объяву вебничного настрою Франціи.

правительству, чтобы только утрудилъ бы правительству, чтобы доброго члена въ пленъ не въ той странѣ зробити. Жаданье нового збору есть новымъ пытаниемъ, на котро министеръ не може дати отвѣтіи, но какъ члѣнѣстникъ не рѣшать попереду сенату. Такъ отже гр. Таффе оправдус заѣзда первого збору назначенаго на 15 (27) о. м., а не дас надѣи на призвозеніе нового збору. Шо до депутатіи селянъ до Цѣсаря, то гр. Таффе пѣдѣйствъ, что въ каждомъ слушаю треба подати первое просыбу о авдіенцію: "Не знаю, чи Цѣсарь прійме депутатію, еслижъ прійметъ, то только селянъ а не редакторъ." Иакбы збрѣзне селянъ будо бурливѣ, то министеръ сомнѣваюся, чи Цѣсарь прійметъ депутатію. Такъ отже въ обоихъ урядовыхъ жерегъ наглядно оказуєся, что правительство сираѣтъ боятся живѣшаго руху и агитации межи селянами и что готово ужити всѣхъ способовъ, чтобы усмирить або бодай обножити сей рухъ, который мимо всего не уйдетъ а росте что разъ больше.

(*Положение Чеховъ и спрага помиренія народовъ.*) Умѣркованы стати ческое *"Politik"* и. з. „наше положеніе въ Вѣднѣ“, котору подавленъ въ скороченію на вступѣ, вызвала рѣжій голосъ сердцъ лѣмпецкой прасы. Коли окрайно централістичній дневники принялі ту статю ако доказъ занепокосилъ и знеохочена а по члости и испородности Чехонѣ, стара *„Presse“* симпатично принялъ ее за заслѣніе Чеховъ и поднесла гадку помиренія Нѣмцамъ и Чехамъ. Таа гадка счела одножъ скоро, бо *„Politik“* заявилъ, что Чехи совсѣмъ не думаютъ уступати зъ дотепе рѣшненіи дороги, а цѣлѣю загаданной статии будо лише, остерегти чешскій народъ передъ надто горячковыми надѣями. „Внутрѣшина наша политика — ище дальше Politik — остава подъ непоборимымъ вѣланыемъ заграницненіи политики, а пока ся послѣдня не замѣнито, поти не можна надѣятьтись на рѣшучу змѣну нашои внутренней политики. Лишасся отже дорога постепеннаго узыскуванія концепції².
(*Новѣ члены палаты панды.*) Поступъ консервативнаго масъ бывшаго макомъ

Англійська рада міністрів на засіданні її дні 8 (30) с. к. ухвалила предложение парламенту въ сферѣ ірландської на ново красный біль о узелкеню нуждачнишниківъ и заразомъ ввести прымусові средства въ Ірландія для поиздрання дальніхъ розрхонъ. Въ процесі Парламента и дванадцять судівъ призначенихъ засідали католики, 3 протестантівъ и 1 квакеръ. Йкъ вѣсти доходить въ Лондону, надіються, що припогад увільнить обжалованыхъ отъ оскарженія. Ірландський депутатівъ въ числі 37 выбрали своїмъ президентомъ на посаду Парламента, ухвалили на будущіи засіданні опозиції въ парламентѣ и въ всіхъ можливихъ способахъ спротивлятися введенію прымусовихъ въ Ірландія. Кромъ того ухвалили про редакованіе адресу королеві поставити внесенье, щобъ король залобігла дальшому ругованню чиншниковъ за несплату чиншу.

(Краиний маршалок.) Гр. Людвик Водзинский разноречился сен. недѣль съ членами кр. Выѣзда, заявляючи, что попы посла губернатора бывшаго обнаружъ на выражение желаніе Царск., хотъ тое новое поле есть для него ^{съ} ^{въ} чужихъ, а може

Італія. Головне мѣсце займає тепер революція виборца, однакъ здаєся, що въ палатѣ не освѣдчиться ѹа нею болѣше якъ ото голосованіе, бо не толькъ правительство и комісія противятся загальному голосованію, але такожъ и велика часть самыхъ послѣдовъ. Побѣда донесеніе Nord. Zig. найдено межи паперами пожершого кардинала Антонелло-го листъ короля Виктора Емануеля, писанный до папы Пія IX въ часѣ занятія Риму черезъ італійскій вѣйска. Король каже въ листѣ, що сподіваєсь прислужитися церкви черезъ занятіе вѣнчного мѣста, въ котрѣмъ леда день мусільмани вибухнути революції. На тѣмъ листѣ папа находиться власнопоручна дошка Пія IX, въ котрѣй стоять, що папа розумѣє его осторожность и есть ему за неи надачный, однакожъ передъ субботою мусить противъ тего протестовать.

НОВИНКИ.

— На святый вечерь пересыпаемъ стариннымъ знамъ нашимъ ВИ. Читателъ сердечній желанія, бажаючи имъ всего, що причинилося до появленія ихъ власної долї и всенебытной долї нашей Руси. Эзъ далека пересыпаемъ всѣмъ нашъ широкосердій желанія въ кажду руску хату, въ кажду руску родину и витвземъ цѣлу нашу Русь до нового щастія, нового жита и дѣла для добра народа. Згода наїз злучить всѣ наші серця, а широкий патріотизъ наїз одушевить всѣ широкі душѣ. Веселыхъ святъ!

Въ субботу дня 20 с. м. (1 л. січня) умеръ на тифусъ С. Е. Едуардъ Нападевичъ-Вѣнцковскій, п. к. тайный советникъ, членъ палаты шляхты, заступникъ президента державного Трибуналу, президентъ Галицкаго сенату иъ найвышешомъ Трибуналъ судовомъ — въ 68 р. житїя. Русинъ зъ роду отзначаючійся, якъ зъ загалу по большої части въ Русини урядники, неизмѣнною симбіотостю, працьвітостю и талантомъ, достигъ биъ найвышешихъ достоинствъ теперь такъ малоиступныхъ а маѣже не-иступныхъ Русинамъ и бувъ избраниемъ урядника. Черезъ цѣле житїе признавався до Русини, хотъ отдаленыи бѣ роднаго краю и не знающи генеральнихъ отношеній въ нашѣхъ краю, не мѣгъ занять виднаго становища середъ нашего народнаго житїя. Похорони отбуксируючи понедѣлокъ въ церкви св. Варвары, а тѣлій остатки будуть перевезеній до родниного гробу въ Венциковицяхъ въ Галичинѣ. Руска земля похоронить въ своємъ холодномъ лопѣ одну зъ найлучшихъ силъ, якъ выдала її себе

— Потвердженъ выборъ. Царь потвердилъ рѣшеніеъъ ч. 8 н. с. груды с. р. выборы гдѣнкѣхъ маршалковъ поѣтвовыхъ и ихъ заступниковъ, а именно между лицами выбрать Александра Чайковскаго на презеса, а о. Иоанна Гаврилкевича, гр. к. декана и пароха въ Казанскѣй епархіи, изъ заступниковъ презеса ради поѣтвовъ въ Ранѣ; Алѣкзандра Федоровна, вл. лобурь, изъ презеса въ Казим. Столчинскаго изъ заступниковъ презеса ради вол. въ Скалатѣ; Зигмунта Цукра изъ презеса, а Ст. гр. Стадницкаго изъ заступниковъ ради вол. въ Мостинъхъ; Еда Литинскаго изъ презеса въ Каз. Зарембу изъ заступниковъ кр. ради вол. въ Нѣдгайцахъ; Иоана Григоровича изъ презеса, а Рудольфа

— Нові десятки (10 зр. а. и.) иже появилися. Форматъ ихъ значно меншъ, а versoъ форма даже нагадываетъ прусской марки. Написанъ на одной сторонѣ немецкій на друго-

— Криду оголосин Юлія Миколаїв
звітний львівський фабрикантик спіратую-
дих. Пасена виносать над 700,000 зл., ак-
тиви хоча ще не точно обчислена мають
загалом тутешні 300,000 зл.

— Пронеябрства въ фундациј гр. Скарбка не сходатъ въ личнаго порядку. Без-

— Ученость польскихъ газетъ. Газета Nar. № 4. с. р. заглавочки о заказѣ неплатныхъ русскихъ книжекъ въ Россіи жалуются на то, что рускій книжки печатаются гражданкою „безъ взгляда на то, въ тен-

alfabet (гражданка), скомпонowany przez Piotra W. (sic!) jeśli się oddaje diwinki moskiewskiej mowy, to całkiem fałszywe russka!!

матеріахъ палахъ, але польські відноси спо-
стерьгъ єго і уратували відъ скрти.

Школа ганчарска, яка зачуваємо, має
бути відкрита во Львові, та, котрою можливо
вийти не тільки практичні роботники,
але і чисті учительки. Отповідний пляшъ
находиться вже в рукахъ дитинного ми-
нистерства до затвердження.

— Убийство. **Зъ Иванкова** пишуть намъ,
що єжик тяжкого честного і заможного
господаря Юрия Гаїйчука, задав пінь-
тесь на прикарп'я въ Скалѣ почалася 18 (30)
сего мѣсяца до арешту, однакъ бурмистръ
заключи съ честного мужа, пустивъ съ вече-
ромъ домой. На другій день подібали лю-
де съ воживо на стежці межі Скалою з
Гуштыкомъ, безъ кожуха, коралівъ, чоботъ
и вишніхъ едемъ, а лише въ одиозенській
сорочці. Зъ синіцівъ видно, що си въ паномъ
стали убито, а інші обезчено.

— **Зъ надъ Буга** пишуть намъ: Въ селѣ
Верхобужу (въ Бугомъ) панивався въ кори-
мѣ до полуночи съ своїмъ товаришемъ Ва-
силомъ Зеленимъ-Гусакомъ, винувши торзъ тобъ
частъ 2 кварты горіїни. Не маючи вже гро-
шій, ходивъ виїздъ въ дому до Машка
позотно, чого зборонювали ему підстарій
смакъ. Зъ того розпочалася бійка, а коли
смакъ съ свою жінкою вдти уїхъ въ
хату, Василь та влости піднімавъ свою
хату. Винного отдали громада до суду.

— Предводитель **антисеміцкої агітації**
въ Німеччині, пасторъ Берлинській Stoeker,
старається такожъ втягнути Австрію до того
руху і порозумітися въ той вібръ съ
своїми знакомими въ Відні, щоби утворити
важливішу європейську лігу антисеміцькі.

— Пештенська академія наукъ визна-
чилася 1000 дукатами нагороды за написаніе
найлучшої історії Боснії підъ пануваньемъ
угорськимъ въ половині XII століття, ажъ
до упадку Ячаса.

— **Зъ надъ низш. Днѣстра** пишуть намъ:
Чекаю я, чей єго въ околичностяхъ Русинівъ
поділить міжъ збігти про наше життя, та не
дочекавши, беру самъ за перо; може відъ
збудите нашіхъ Русинівъ та твердого, бла-
женніого смаку... У наст. духу народний цѣ-
комъ у сї спочине, не чути тутъ про я-
ке-таке життя Русинівъ, народъ пропадає
бть лихимъ жідівськимъ і бандівськимъ
еще єга люду горскому. Інтелігентії
руські мені візьмута за той народъ, че-
реальшо бъгъ стратитъ до неї довѣріе, та що
я, якъ передъ лівомъ роками при виборахъ до
радъ державної голосуванії за польськимъ
кандидатомъ; та що саме буде і теперъ при
виборахъ до радъ поїтюю, до котрої це
ісходить ани одинъ священикъ. Ми самі
таку піни, бо сидимо съ заложеними ру-
ками. Не знаємъ, якъ запоготовати приміромъ
єї фактъ, що для силивія соборника на
день 30 лют. с. м. не стало мѣста у жа-
дного священика. Чія се піна: чи деканъ че
спященикъ? Отъ, я теперішній кон-
серваторії много пам'ять пошиодить, бо нема
можи намъ чоловіка, котрый залибився її
по той часіві. Много єсть по нашихъ
селахъ Русинівъ да, образу (я, я, я, я
Михаль, Йосипъ, Чернігів, Окії), котрі
такою будуть залишай іко Полякі.
Где якъ где, аде у насъ здаблився руска
рада, где моглибъ вісі околичніи Русини
з'єднати, бо крайній вже часъ, по-
дніжати окрізйтіше о себі. Членъ соборника.

— **Іменованіе.** Секретаремъ львівського
університету іменевать міністеръ просвіти
та доцента дра Станіслава Шаховського.

— **Берлінъ** має посла синою въ 1 грудня
с. р. 1880 **жителівъ** разомъ сть гар-
нізономъ, військовими моряками та флотомъ
матиці. Отъ 5 лютъ людності Берліна по-
живалася въ 154.390 людівъ, т. є 0 16%.

— **Винагазъ** Всеч и Благ. П. Т. жертвов-
ательєвъ на дівоче воспиталище підъ
зарядомъ Інокинь чина св. Василія Вел-
ьзь Словити, котримъ за ихъ жертвти ко-
мітетъ заявляє свою щирість подяку: (Даліше. 31) Складка во Львові зброяна
О. Мудрикомъ іменно: Дудка Іоанъ 2 зр.,
Букільські Іоанъ 1 зр. 20 кр., Кончак Іванъ
1 зр., Кончаків Григорій 2 зр., Саболів
Тома 1 зр. 50 кр., Шмітко Іоанъ зъ Із-
ма 1 зр., Насолінівичъ 1 зр.—разомъ 9 зр.
29 кр. (Даліше буде.)

До сего чла долучається проспектъ
економично - фінансової часописи
„Бескідъ”.

Телеграма „Дѣла”

Львівська, 23 грудня 1880 (4 січня 1881).
Надіжно при конкордації у наст. дуже великий. Зъ
того поводу виславали ми до Е. Еко гр. Тав-
ровському телеграму сідуючого содердання: „При на-
родочленю въ нашому містѣ діють великий
надувати. Не діють всімъ Русинамъ балнітетъ
підъ претектомъ, що вже нема. Намути зголо-
шувати до магістрату. Конкордацію переводить
діркісти безъ договору. Рубрики якъ домовинъ
вильсновлюють не пытаючи о тое варти. Пропо-
сюмо усунути надувати.” Важливімо, що зробити
міністерство стъ єю справою. Мешай Вінцекъ.

Підписали: Бжеменъ, Альфред Сокулускій, Мі-
чмане Тернопіль.

(Лішаючи обговореніе сего справи на
пізніші, висказуємо нашимъ братамъ-ін-
іанамъ руского города Тернополя за смути
і спергти оборону правъ руского народності
наше щиро-сердечне Спаси-Богъ!

(Прим. Ред.)

Кур'єр львівський тъ дні 1. з. січня 1881.

1. Акції за штуку.

Жостка. Кр. Дівідъ по 200 р.
— зібід-періодъ по 200 р.
Банку ген. газії по 200 р.

2. Листы лакет. за 100 р.

Оск. краків. галані по 5% з.к.
— по 4% з.к.
— по 5% з.к. періодъ.

3. Листы досяжн. за 100 р.

Оск. краків. галані по 6% з.к.
— по 5% з.к. въ 15 літъ

4. Обличн. за 100 р.

Індіанські галані. 5% з.к.
Оск. краків. галані по 6% з.к.

5. Листы містн. Краків.

Станіславова.
— по 5% з.к.

6. Монеты.

Дукатъ голландській	5 51	5 61
пісарівські	5 53	5 63
Італійські	9 34	9 44
Польські	9 65	9 75
Рубель російській серебряній	1 57	1 71
— паперовий	1 21	1 23
100 марокъ польськіхъ	57 80	58 60
Серебро	99 50	100 50

(Надслане.)

— Видъль Братства і Бурсы імені
св. О. Николая въ Золочевѣ має честь по-
желати всімъ членамъ общества веселъ-
свято і благого нового року а въ тоймъ от-
ваги і смѣлості до переведенія нашої бого-
ї народно-угодної цілі. Кто за нами, Богъ
за нимъ — наше діло єсть святымъ!

— Видъль Братства і Бурсы імені
св. О. Николая въ Золочевѣ єзъ убігаючимъ
рокомъ осмілісся просити членівъ, залига-
ючихъ съ вкладами, о ласканії і най-
скоріше надбіланіє залегості, неменше п-
о численіє приступлене новихъ членівъ
до Братства. Братство і Бурса імені св.
О. Николая въ Золочевѣ орудує доселі фон-
домъ 231 зр. з. в., збostaючихъ въ рукахъ
Видъла і 45 зр. з. в., зображеныхъ за повно-
мочіємъ комітету черезъ Ви. п. професора
Матіяша. Всего 276 зр. з. в. і загальна
уражаскоста въ окрестності, бо честне ду-
ховенство (нехай єму буде за тое честь)
з'єбонізалося урядово попирати сердечно
Братство і Бурсу імені св. О. Николая.
Можебы таєже Ч. духовенство благово-
дило памятати на насъ при колядѣ!

КАРОЛЯ ВЕРНЕРА ГУРТОВНА ТОРГОВЛЯ

поручас на свята

угорській
австрійській
французькій
римській
мозельській
малага
мадера

Конякъ и Розолисы

по найдешевшихъ цінахъ

такъ на м'яру
п'ять і п'ять бутельсахъ. (6-6)

ІОСИФЪ ПАДЕВСКІЙ ВО ЛЬВОВЪ

поручас тано въ найдешевшихъ родахъ

ЦУКОРЪ
КАВУ
МИГДАЛЫ
РОДЗИНКИ
ДАКТИЛЫ
ФИГИ
ОРЪХИ
ЧОКОЛАДУ
ПОМАРАНЧЪ
ЦИТРИНЫ
ПОВНІДЛА
и СЛИВКИ

ГЕРБАТУ
РУМЪ
ВИНА
ПОРТЕРЪ англійский
РОЗОЛІСИ
и
ЛІКЕРЫ
БІШКОКТЫ
ВАКАЛИ
и
МЕДОВНИКИ

КАВАРЪ
СІРЫ
САЯМИ
САРДІНІКИ
ОСОСВ
ТУНЧИКИ
РАКИ
ТРУФЛЪ
ШАМПІОННЫ
ЛУНТАРДУ
и
СЕЛЕДЦЪ

ОВЪЧКИ
МЫЛО
РИЖЬ
КРУПКИ
САГО
ГРІВЫ
ФАРБУ
КАРТЫ
ОЛИВУ
ОЦЕТЬ
КАЛАРЫ
МОСКАЛЬ

Замовленя зъ провінції залагоджує точно въ найкоротшою поштою.

(3-6)

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Подписані подавлють до загальні посла до сойму краївого въ групи мен-
шіхъ посльствок округа Станиславського
Галичини.

Въ Станиславській, 21 грудня 1880.

За передньїхъ комітетів.

О. К. Церкевичъ. М. Бучинський.

НА СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЬ!!

ЗАБАВКИ ДЛЯ ДІТІЙ

въ найбільшому виборі въ найдешевшихъ цінахъ поручас знаній та дешевості магазину

ГЕНРИКА МІЛЛЕРА

рбдъ улиці Галицькій ч. 6.

Ляльки стрібно убрани съ волосомъ і безъ, такожъ ляльки пісумбрій, штука по
кр. 15, 25, 30, 40, 50, 60, 70, 80 і зр. 1 до 5. — **Ляльки** клітучі Мама, Тата, по
зл. 2 до 5. — **Гри** товарискій найдешевшій виїденія штука отъ кр. 40 до зл. 4.
Забавки Фребелі поучаючі для дітей въ віці 3 до 10. Штука по кр. 40, 50,
80 і зл. 1 до 5. — **Забавки пуделкові** представлюючі: господарстві, села,
полована, жонглеріт і інші въ великої виборі штука по кр. 20, 30, 35, 40,
50, 60, 70, 90 до зл. 5. — **Інструменти музичні** вік: скрипки, флейти, клар-
нети, гармонії і катаринки о 1 і 4 медіодахъ, металлофони шту. по кр. 20, 30,
40, 60, 80 до зл. 12. — **Убрани для дітей**, якъ: поручини, охотниць, жонкі,
рінди шту. по зл. 2, 3, 4 до 6. **Великий вибіръ приборівъ** на **Боже де-
ревце** якъ: ліхтарини, бойбонерки, овочі шкляні, січки і інші дробниці шту.
отъ кр. 1 до 26. **Шонки и фігурики до шонокъ** въ зл. 1 до 6. — **Замовленя**
въ провінції виїденіють въ найбільшіше виборотною поштою.

Объявление.

Симъ маю честь заіздомити П. Т. Публіку, що єзъ десетъ I січня
1881 р. отворивъ якъ Чернівцівъ въ камениці пн. Бафферъ і Ко въ

перший закладъ краєвий

ТЕХНИЧНО-КОСМЕТИЧНИЙ

заразомъ

перфумерій якъ такожъ і складъ матеріалівъ,

поручачючи сідуючий підъ взглядомъ добродти вибору тличий зри-
тикули: